

II Księga Królewska

Rozdział 14

Amasjasz królem judzkim

1. W drugim roku panowania Joasza, syna Joachaza, króla izraelskiego, władzę królewską objął Amasjasz, syn Joasza, króla judzkiego. 2. Miał dwadzieścia pięć lat, gdy objął władzę królewską, a panował dwadzieścia dziewięć lat w Jeruzalemie. Matka jego nazywała się Jehoadan, a pochodziła z Jeruzalemu. 3. Czynił on to, co prawe w oczach Pana, chociaż nie tak jak Dawid, jego praojciec; postępował raczej we wszystkim tak, jak jego ojciec Joasz. 4. Jednak świątynki na wzgórzach nie zostały zniszczone i lud w dalszym ciągu składał ofiary na wyżynach i spalał kadzidła. 5. Gdy wszakże władza królewska w jego ręku się wzmocniła, skazał na śmierć swoich dostojników, zabójców króla, swego ojca. 6. Lecz synów zabójców nie skazał na śmierć, zgodnie z tym, co jest napisane w księdze zakonu Mojżeszowego, gdzie Pan nakazał: Nie poniosą śmierci ojcowie za synów ani synowie nie poniosą śmierci za ojców, lecz każdy za swój grzech śmierć poniesie. 7. On też w Dolinie Solnej pobił dziesięć tysięcy Edomitów i zdobył w walce Selę i przemianował ją na Jokteel, i tak się nazywa do dnia dzisiejszego.

Niepowodzenie Amasjasza w wojnie z królem izraelskim

8. Wtedy Amasjasz wysłał posłów do Jehoasza, syna Jehoachaza, wnuka Jehu, króla izraelskiego, z takim pozwem: Nuże, zmierzmy się w boju! 9. Jehoasz zaś, król izraelski, wysłał Amasjaszowi, królowi judzkiemu, taką odpowiedź: Oset, który rośnie na Libanie, wysyła do cedru, który rośnie na Libanie, takie wezwanie: Daj swą córkę mojemu synowi za żonę; lecz zwierz dziki, który jest na Libanie, przejdzie się po oście i zdepcze go. 10. Że na głowę pobiłeś Edomitów, serce twoje wzbiło cię w pychę; chlubi się do woli, ale pozostań w swoim domu, po co wyzywasz nieszczęście, przecież upadniesz ty i Juda wraz z tobą. 11. Amasjasz jednak nie usłuchał, wobec czego Jehoasz, król izraelski, nadciągnął i zmierzyli się w boju on i Amasjasz, król judzki, w Bet-Szemesz, które należy do Judy. 12. Lecz Judejczycy zostali pobici przez Izraelitów i uciekli, każdy do swego namiotu, 13. Amasjasza zaś, króla judzkiego, syna Jehoasza, wnuka Achazjasza, wziął do niewoli Jehoasz, król izraelski, w Bet-Szemesz, po czym przybył do Jeruzalemu i zrobił wyłom na czterysta łokci w murze jerozolimskim od bramy efraimskiej aż do bramy narożnej. 14. A zabrawszy wszystko złoto i srebro, wszystkie naczynia znajdujące się w świątyni Pana i w skarbcach domu królewskiego oraz zakładników, powrócił do Samarii. 15. Pozostałe zaś sprawy Jehoasza, których dokonał, i jego potęgę, i to, że prowadził wojnę z Amasjaszem, królem judzkim, jest opisane w Księdze Dziejów Królów Izraelskich. 16. I spoczął Jehoasz ze swoimi ojcami, i został pochowany w Samarii obok królów izraelskich, a władzę królewską po nim objął Jeroboam, jego syn.

17. Amasjasz zaś, syn Joasza, króla judzkiego, żył po śmierci Jehoasza, syna Jehoachaza, króla izraelskiego, piętnaście lat. **18.** Pozostałe zaś sprawy Amasjasza są opisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich. **19.** Gdy zaś w Jeruzalemie uknuto przeciwko niemu spisek, schronił się w Lakisz; lecz wysłano za nim pościg do Lakisz i tam go pozbawiono życia. **20.** Potem przywieziono go końmi i został pochowany w Jeruzalemie obok swoich ojców w Mieście Dawida. **21.** Cały zaś lud judzki wziął Azariasza, a miał on wtedy szesnaście lat, i obwołali go królem po jego ojcu Amasjaszu. **22.** On to odbudował Elat i przyłączył go z powrotem do Judy, gdy król spoczął ze swoimi ojcami.

Jeroboam II królem izraelskim

23. W piętnastym roku panowania Amasjasza, syna Joasza, króla judzkiego, objął władzę królewską w Samarii Jeroboam, syn Joasza, króla izraelskiego, a panował czterdzieści jeden lat. **24.** A czynił to, co złe w oczach Pana, nie odstąpił od żadnego z grzechów Jeroboama, syna Nebata, w które on wciągnął Izraela. **25.** Lecz przywrócił Izraelowi granice ciągnące się od wejścia do Chamat aż do Morza Stepowego, zgodnie ze słowem Pana, Boga izraelskiego, które wypowiedział przez swojego sługę Jonasza, syna Amittaja, proroka z Gat-Chefer. **26.** Wejrzał bowiem Pan na niedolę Izraela, niezwykle gorzką, tak iż nie było już ani niewolnego, ani wolnego, nie było, kto by Izraelowi przyszedł z pomocą. **27.** Lecz ponieważ Pan nie zamyślał wymazać imienia Izraela z powierzchni ziemi, przeto wyratował ich przez Jeroboama, syna Joasza. **28.** Pozostałe zaś sprawy Jeroboama i wszystko, czego dokonał, i jego potęgą, z jaką prowadził wojny i jak przywrócił Izraelowi Damaszek i Chamat, które należały do Judy, opisane jest w Księdze Dziejów Królów Izraelskich. **29.** I spoczął Jeroboam ze swoimi ojcami, królami izraelskimi, a władzę królewską po nim objął jego syn, Zachariasz.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01